

2022

28.01. 2022

V neděli 16. ledna nám v mobilech přistála zpráva:

Ahoj Šlapetáci, zveme vás na vzpomínkové posezení do klubovny důchodců v pátek 28.1.2022 od 17 hodin. Občerstvení bude zajištěno. Dejte, prosím, vědět do 22.1. kdo přijde. Těšíme se L+H+V.

A protože už nám bylo smutno, sešli jsme se v hojném počtu: Čápová Hana, Dibelková Hana, Hejnová Hana, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Honzerová Zdeňka, Kollertová Alena, Kopecká Alena, Luštinčová Věra, Luštinec Láďa, Píšová Marta, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Žatecká Hana a Žatecký Roman.

Kromě občerstvení žaludků došlo i na občerstvení duše, v tři a půl hodinovém pořadu komponovaných videí a fotek jsme si na velkoplošné obrazovce zavzpomínali na dovolené:

- 2011 – Barborka – Lučany nad Nisou – CHKO Jizerské hory
- 2012 – Agropenzion Hájenka – Slavětín – Lounsko
- 2013 – Hotel Komorník – Strmilov – Javořická vrchovina
- 2014 – Penzion pod vinohrady – Popice – v.n. Nové Mlýny / Pálava
- 2015 – Králinda – Podhradí nad Dyjí – NP Podyjí
- 2016 – Hostinec U Pilaře – Majdaléna – Třeboňsko
- 2017 – Bartošova Pec – Frýdštejn / Slapy – Český ráj
- 2018 – Hotel U hrocha – Škrdlovice – CHKO Žďárské vrchy
- 2019 – Penzion Tůmův Chabeřický mlýn – Zruč nad Sázavou
- 2020 – Hotel U Jezera – Velký Osek – NPR Libický luh
- 2021 – Penzion U Kašných – Rymaně – Mníšek pod Brdy

A s očima a lehce zvlhlýma vzpomínkami jsme se rozhodli pro letošní dovolenou v Hotelu COLCHI ve Střelcích u Uničova (v Litovelském Pomoraví). Z 30-ti hotelových lůžek máme termínu 6.8.2022 - 13.8.2022 předběžnou rezervaci 7 dvoulůžkových pokojů s úplným sociálním zařízením, wifi, klubovnou a restaurací specializovanou na zvěřinu ... V okolí (do 20 km absolutní rovina): hrady Bouzov, Sovinec, Šternberk ... zámky Úsov, Velké Losiny ... pivovar Litovel ... Javořické a Mladečské jeskyně ... koupání - plavecký bazén Uničov (3,1 km) - pískovna Náklo (10 km)

a třeba s Arborem Makču Pikču - Arboretum je cca 1 km od hradu Sovinec

Zimní příprava sportovní

Tak jako v hlavní sezóně – každý čtvrtek od listopadu 2021 do 14.03.2022 se Šlapetáci, (alespoň část) schází v tělocvičně Sokola Havlovice k pravidelnému sportování a udržování kondice pro nadcházející sezónu – šipkami, přehazovanou, basketem, líným tenisem, stolním tenisem, ale i horkou novinkou „teqballem“ na prohnutém stole.

Zimní příprava teoretická

Kromě aktivní přípravy je nutno myslet i na duši cyklisty a tak jsme se ve čtvrtek 17.03.2022 téměř v plném počtu zúčastnili přednášky havlovického rodáka Tomáše Kleňhy, který v loňském roce

vyjel na kole do Chorvatska (aby mohl jet vlakem ze Splitu do Prahy)

Jeho dvouhodinové vyprávění neskutečných zážitků a dobrodružství nemělo chybu a nenechalo nás ani minutu se nudit.

24. 03. 2022

Protikovidová opatření pro tento rok jsou (zatím) omezená, a tak na základě včasné a velmi důkladné přípravy na každý výlet včetně rozpisu VP:

Příjmení a jméno	datum narození	svátek	VP 1	VP 2
Čápová Hana	21. 11. 1950	15. 08.	02. 06.	08. 09.
Dibelková Hana	05. 06. 1947	15. 08.	05. 05.	04. 08.
Filipová Soňa	22. 04. 1950	28. 03.	14. 04.	14. 07.
Hejna Petr	24. 03. 1953	29. 06.	07. 04.	07. 07.
Hejna Radek	20. 12. 1950	03. 07.	16. 09.	22. 09.
Hejnová Irena	08. 08. 1957	16. 04.	19. 05.	22. 08.
Kolertová Alena	08. 07. 1955	13. 08.	12. 08.	18. 08.
Luštinec Ladislav	30. 11. 1952	26. 06.	09. 06.	15. 09.
Luštincová Věra	06. 11. 1957	08. 10.	26. 05.	01. 09.
Stará Milada	31. 05. 1947	08. 02.	28. 04.	28. 07.
Starý Miroslav	25. 02. 1947	06. 03.	24. 03.	23. 06.
Stoklásková Mirka	06. 05. 1959	04. 05.	21. 04.	21. 07.
Vojtíšková Milena	29. 11. 1958	24. 01.		
Vojtíšek Petr	08. 06. 1955	29. 06.		
Žatecký Roman	07. 03. 1953	09. 08.	31. 03.	30. 06.

pokračujeme ve čtvrtetních vyjíždkách, a pochopitelně pokračuje i vyčleněná mechanická sekce – Friebeľová Eva, Honzerová Zdeňka, Pišová Marta.

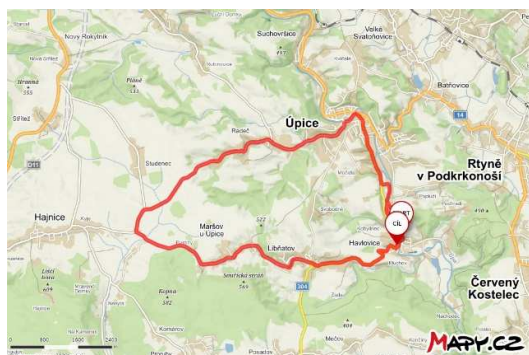
31. 03. 2022

Prší jen se leje, tak se alespoň podívejte, kam jsme měli jet – na nejbližší zámek v okolí Havlovic (bohužel již jeho torzo):

Na místě původní tvrze byl v 18. století postaven zámek, který patřil řádu jezuitů. Po požáru v 19. století již nebyl obnoven a do dnes se dochovala pouze torza zdi.

Vstup: volný

07. 04. 2022

Počasí, že by psa nevyhnal, přesto osm statečných vyrazilo :

Čápová Hana, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Vojtíšková Milena a Vojtíšek Petr

U vodníka, po krátké poradě: „to nás jen lehce stříhne“ vyrazíme do Úpice, pak do Radče (stále neprší), tak do Hájnice (začíná stříkat), honem přes staveniště silnice v Maršově, přes Libňatov k Lávce 21 km.

14. 04. 2022

Konečně je zase krásně, tak jsme skoro všichni : Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman.

U vodníka, po krátké poradě, kde jsme odvrhli krátkou trasu, jsme se vydali přes Libňatov, Křižanov (hospoda se stále přestavuje), Hoříčky a Újezdec až jsme nakonec skončili u zámku v Chvalkovcích.

popis tvrze

Nejstarší tvrz postavená na skalnaté ostrožně nad ohybem Černého potoka měla vejčitý od východu seříznutý tvar s podélnou osou orientovanou ve směru severovýchod - jihozápad. Dochovalo se z ní především torzo oblouku mohutné 2 m silné obvodové hradby s několika šterbinovými střílnami. V těchto místech zřejmě stál původní palác, jehož zbytkem mají být údajné podzemní prostory v jihozápadní špičce. Existenci další patrně jednoprostorové budovy naznačuje zachované silnější zdivo v čelní části tvrze.

Západní část plášťové hradby později sjela po prudkém svahu a někdy v pozdní gotice ji nahradila nová, již slabší a výše ve svahu založená. Ve stejné době byl na obě strany rozšířen čelní objekt do tvaru písmene L. Bližší podobu této části neznáme, na počátku 17. století bylo totiž její nadzemní zdivo z větší části strženo a nahrazeno mírně kosodélnou patrovou zámeckou stavbou. Tu ještě roku 1678 upravoval Ferdinand Dobřenský, který přistavěl nové křídlo s průjezdem. Do trojkřídle podoby přestavěli zámek po roce 1738 a kolem roku 1753, poslední zbytky staré tvrze byly strženy po roce 1790. Poslední výraznější úpravy byly provedeny v letech 1928-36, kdy vznikla romantická nádvoří arkáda.

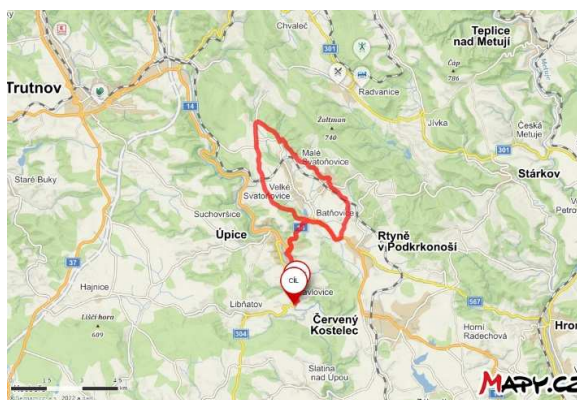
Zámecká paní nebyla doma a tak jsme si VP udělali na koupališti. Zpátky jsme zamířili přes Miskolezy a po turistické 4098 na Větrník. Ačkoli je dnes zelený čtvrtek, zelené Svijany neměli, a proto jedeme přes Vestec, Světlou, Litoboř, Křižanov a Libňatov na hřiště v Havlovicích. Zde jsme konečně doplnili tolik zasloužený pitný režim a příjemné počasí využili k módní přehlídce – zkoušeli jsme si velikosti pro nové dresy Šlapeta na novou sezónu.

21. 04. 2022

Počasí nic moc, ale přeci : Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Luštincovi Věra a Láďa, Starí Milada a Miroslav, Stoklásková Mirka.

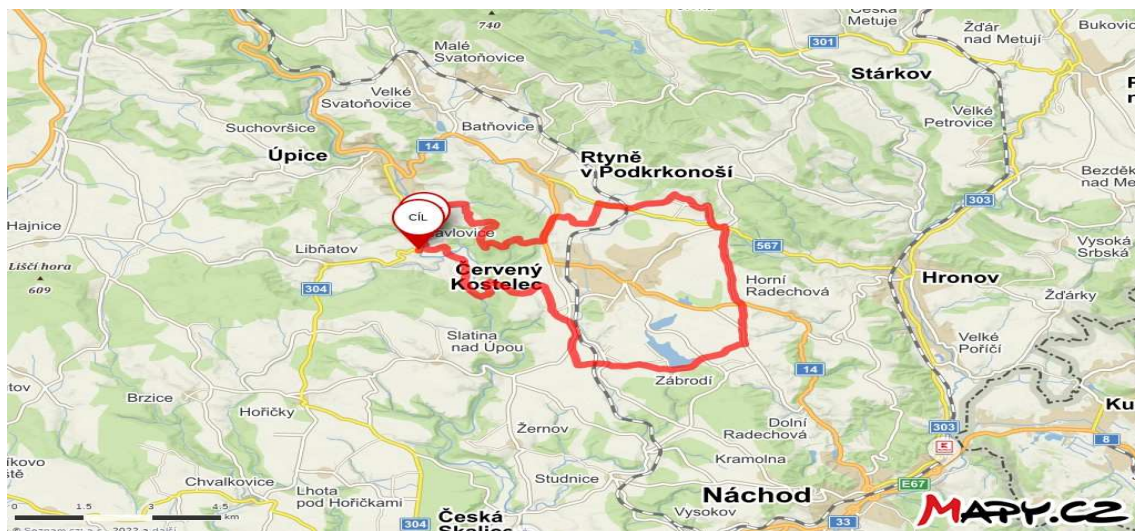
Od vodníka klasicky kolem sportovního areálu. Přes Popluž do Úpice, pak po I/14 do Batňovic. Ve Rtyni „U mlýna“ doleva a nahoru pod haldu (VP). Kolem kalových rybníků podjezdem pod železniční tratí do Malých Svatoňovic. Projíždíme Malé Svatoňovice nad učilištěm, kolem „geologického výchozu Malé Svatoňovice“ k odpočinkovému místu Na Bremstu. Po krátké poradě kudy dál pokračujeme kolem bývalé štolý Hugo až na křižovatku U Buku se silnicí II/303, pak Velkými Svatoňovicemi na křižovatku s I/14 a zpět stejnou trasou (jen obráceně) do Havlovic. Končíme U Lávky..... 25 km

27. 04. 2022

Dnes je den Mirka a Milady a tak: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman jedeme jejich trasu:

Od vodníka kolem Jindry k Náchodci, pak po Poznávacím okruhu U nás k rozcestníku Pod kramflekem a pak Svatojakubskou cestou k červenému Kostelci. Před průmyslovou zónou odbočujeme doprava (po nové asfaltce) na Stolín, pak chvíli za provozu po státní silnici abychom u autobusové zastávky U Bašů sjeli na vedlejší silnici směrem k věžovému vodojemu a pak přes Olešnici zamířili na hráz Špinky. Pokračujeme po žluté na Kozákův kopec (469 m.n.m) a přes Kostelecké Končiny na Horní Kostelec. Tady strávíme mládí, než se uklidní dopravní špička, abychom mohli přejet křižovatku a zamířit Na Bohdašín.

Zde zastavujeme u Památníku obětem fašismu

Pak pokračujeme na Rtni, ale abychom nemuseli po státní II/567, odbočujeme na polňačku a k benzínové stanici Robin Oilu, chvílička doleva na I/14 a hurá do lesa cestou Boženy Němcové kolem Devíti křížů k Vízmburku, po Poznávacím okruhu O nás do Popluží a na závěr končíme U Lávky..... 29 km. Ale to ještě není úplný konec. Oslavíme 150tiny Milady a Mirka Starých. „**Ještě hodně společných kilometrů**“

05. 05. 2022

V Trutnově už dvě hodiny leje, v Úpici právě začalo, na internetu vyhrožují bouřkou, ale 11 statečných: Dibelková Hana, Filipiová Soňa, Hejna Petr, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman věří, že nás to maximálně lízne.

Od vodníka kolem Jindry přes Šiškovnu cestou Boženy Němcové (od Boušinské lávky pak Bathildinou cestou) s malou, ale tradiční zastávkou pod přístřeškem Slatinský mlýn kde při focení vodopádu na Slatinském potoce utopil Roman foťák.

Pokračujeme po 4018 přes Červený most, kolem pramene Haničky, přes Bílý most a na chvíli končíme u Viktorčina splavu, kde se setkáváme s raftáky z trutnovského gymnázia. Stále neprší (v Havlovicích už leje) a tak pokračujeme k magnóliím u zámeckého skleníku, kolem zámku, pak po 4098 na Heřmanice. Začíná krápat a tak bereme za vděk hospodou na Větrníku. Po gulášovce přestalo pršet (v Havlovicích hlásí telefony průtrž) a tak pokračujeme přes Lhotu pod Hoříčkami na Nový Dvůr a kolem hřiště do Hoříček. Slunce již asi nevyleze a tak po II/304 spěcháme přes Křižanov a Libňatov do Havlovic, kde na závěr končíme pod pergolou u Hanky Čáповé..... 30 km. Ale to ještě není úplný konec. Dnes oslavíme pro změnu 75tiny Hanky Dibelkové.

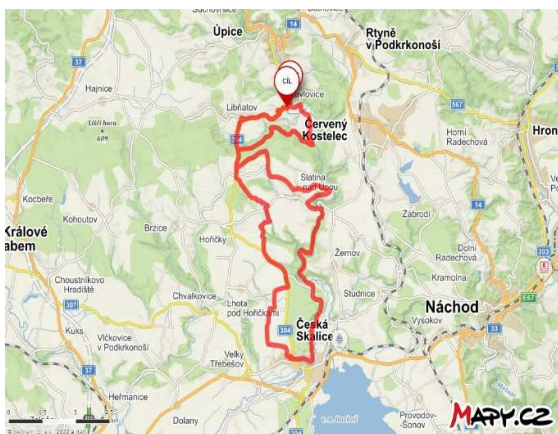

12. 05. 2022

I když je dneska Pankráce, počasí nemá chybu, a tak : Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejnová Irena, Hejna Petr, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr a Žatecký Roman vyrázejí:

Od vodníka kolem Jindry k přístřešku Šiškovna, pak lesní cestou s dvěma pády Hanky a Mirka mezi Spáleným kopcem (408 m n. m) a Na Signálu (483 m n. m) k silnici II/303 a po 600 metrech zpátky do přírody a přes Mečov, kde se U Kurníku odpojují Věrka s Hanku (vracejí se do Havlovic na školní představení). Ostatní pokračují kolem Dolců Justinčinou stezkou a pak po 4090 do Slatiny nad Úpou. U Slatinského mlýna se napojujeme na Bathildinu cestu a za Bílým mostem pokračujeme po silnici do Ratibořic. V kiosku u zámku si dáváme zmrzlina a ledovou kávu. Pak po 4018 kolem loveckého pavilonu babiččiným údolím do České Skalice a mezi sady nad Zájezdem červenou turistickou Cestou Boženy Němcové se začínáme vracet přes Vestec, Světlou a Litboř na II/304 v Křižanově a pak přes Libňatov do Havlovic, kde na závěr končíme na hřišti, kde se setkáváme s Věrkou na Hankou 42 km.

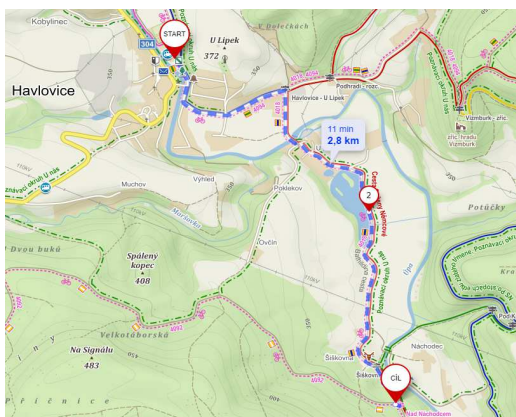

19. 05. 2022

Většina Šlapet'áků vyrazila na jarní (wellness) dovolené: Čápková Hana, Dibelková Hana, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena a Vojtíšek Petr na Slovensko, Luštinčová Věra, Luštinec Láďa pak do mlýna v Opavě (kde jsme původně chtěli uspořádat letošní dovolenou Šlapeta, ale pátky a soboty mají zavřené pro svatby.

A tak opuštěná menšina: Filipová Soňa, Hejna Petr, Kollertová Alena, Stará Milada, Starý Miroslav a Žatecký Roman zkouší zachránit situaci.

Od vodníka kolem Jindry přes Šiškovnu k přístřešku u rozcestníku Nad Náchodcem. Zde vykonáme VP a vzhledem ke zdravotní indispozici Alenky už nepokračujeme dále, (zpět ji samozřejmě nepustíme samotnou) a tak získaný čas věnujeme vzpomínkám na historii Šlapeta. Domů se vracíme asi po hodině a závěr končíme na hřišti 5,6 km.

26. 05. 2022

Už jsme zase skoro všichni. Filipová Soňa, Luštinčová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr, pak **hosté z jižní Moravy Forejtníková Jana, Forejtník Eda** a jako host hasič Kraus Zdeněk (na kole bez motoru vyrazí na trasu Věrky Luštinčové. Vzhledem ke zkušenostem z jejich bahenních tras a dvěma předchozím deštivým dnům jí byly přírodní trasy zakázány a povolen jen asfalt:

Od vodníka přes most rovnou na silnici a přes Libňatov, Křižanov, Hoříčky do Lhoty pod Hoříčkami (VP). Hospodu Větrník tentokrátě míjíme (vždyť neprší) a končíme v Zájezdě, kde máme konzumační pauzu. Zpět vyrážíme přes Dolní Skalici po 4018 kolem loveckého pavilonu do Ratibořic, pak u rozcestníku V Sadech doleva po 4097 na Světlou a klasicky přes Litoboř a lesem na II/304 v Křižanově a přes Libňatov do Havlovic, kde na závěr končíme na hřišti 35 km.

02. 06. 2022

Za nádherné počasí: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejnová Irena, Hejna Petr, Kraus Zdeněk Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšková Milena, Vojtíšek Petr, Žatecký Roman. Dnešní trasu připravila Hanka Čáповá.:

Od vodníka přes most rovnou na silnici směrem na Úpici. U Zimů zahýbáme doleva a přes Kopbylinec stoupáme k vyhlídkovému místu Ve Svobodném, kde musíme prodloužit VP, protože Petr Hejna se musel vrátit domů na drobnou opravu manželčina kola. Pak přes Podradeč

sjíždíme na silnici z Úpice na Radeč a dále do Studence. Zde odbočujeme doprava na lesní cesty (pod vysokým napětím doleva pod Plání (533 m n.m) a kolem Mlýnského potoka na silnici a cyklostezku 4211 do Starého Rokytíku. U zastávky Rubínovice – bus odbočujeme na zelenou turistickou. Bohužel u rozcestníku Vlčí jáma „mírně“ zakufrujeme pod vysílačem Sucuvršice a lesem i za cenu vlečení kol se nakonec dostáváme do Suchovršíce a u sochy Jana Nepomuckého přejíždíme most přes Úpu a pak již trefíme do Úpice a po nové cyklostezce na závěr končíme na hřišti 25 km.

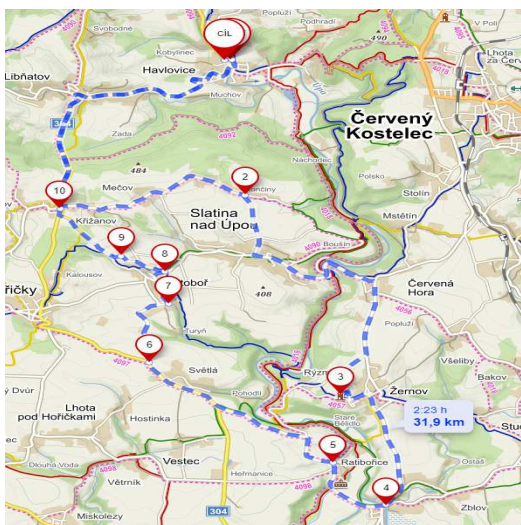
09. 06. 2022

Polovina Šlapeta jela hájit čest na olympiádu seniorů do Borohrádku: Čápová Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Vojtíšková Milena a Vojtíšek Petr, ale to je jiná kapitola.

Druhá polovina: Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Stará Milada, Starý Miroslav a Žatecký Roman vyrazila na Romanovu trasu:

Od vodníka přes most rovnou na silnici a směrem přes Libňatov na křižovatku u bývalé hospody v Křižanově. Pak přes Končiny, Slatinu nad Úpou, Červenou Horu, kolem Kurníku do Žernova. VP na vrcholu rozhledny.

Domů se vracíme na Českou Skalici k zámku v Ratibořicích. Zde posvačíme v kiosku a pak přes Světlou, Litboř, Křižanov a Libňatov končíme u OU Havlovice 32 km.

Domů se vracíme na Českou Skalici k zámku v Ratibořicích. Zde posvačíme v kiosku a pak klasicky přes Světlou, Litboř, Křižanov a Libňatov končíme u OU Havlovice 32 km.

16. 06. 2022

Ještě ve 14.00 přšelo, ale pak se to zlomilo: Čápová Hana, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav a Žatecký Roman vyrazili na krátkou projížďku, abychom si udělali chuť na špekáčky.

Od vodníka kolem sportovního areálu a přes Popluží do Úpice. Pak na Batňovice a do kopce na Kvíčalu. Zákopankou s kopce znova do Úpice a pak zase do kopce na Krétu a ještě kousek do kopce na Svobodné a konečně s kopce do Libňatova, kde na místě již čekal Hejna Radek, aby chladil občerstvení a udržoval oheň. Později dorazili Kollertová Alena, Vojtíšková Milena a Vojtíšek Petr. Špekáčky neměly chybu.

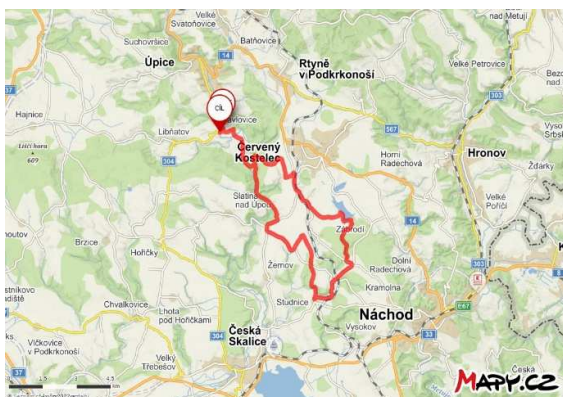
Domů se vracíme až po půl deváté 16 km.

23. 06. 2022

Je krásně – snad až příliš: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Petr, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Kollertová Elena, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Milena, Stará Milada, Starý Miroslav a Žatecký Roman vyrazili na krátkou projížďku, abychom si udělali chuť na špekáčky.

Od vodníka kolem směrem na Náchodec. Pak po zelené směrem na Červený Kostelec, před průmyslovou zónou na Stolín, chvíli po státní a doleva na Olešnici a po modré na Špinku. Tady si uděláme pauzu na občerstvení (první). Zde se odpojuje Alena Kollertová a my se vracíme po červené kolem Špinky a na odbočce Hráz přeskakujeme na modrou cyklotrasu do Trubějova a přes Řešetovu Lhotu dojedeme do Studnice. Zde maličko zakufrujeme, ale včas zamíříme do Bakova na občerstvení (druhé). Pak kolem vysílače jedeme na Všeliby, Žernov a Červenou Horu (zde se nejdříve odpojují Hejnovi, posléze i Staří) a zbytek po žluté a pak modré se vrací k Náchodci. Končíme obligátně při občerstvení (třetím) na Sportovním areálu TJ Sokol Havlovice 28 km.

30. 06. 2022

Čáповá Hana, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Petr, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Kollertová Elena, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka a Žatecký Roman vyrazili na projížďku, kterou tentokrát organizoval Roman Žatecký.

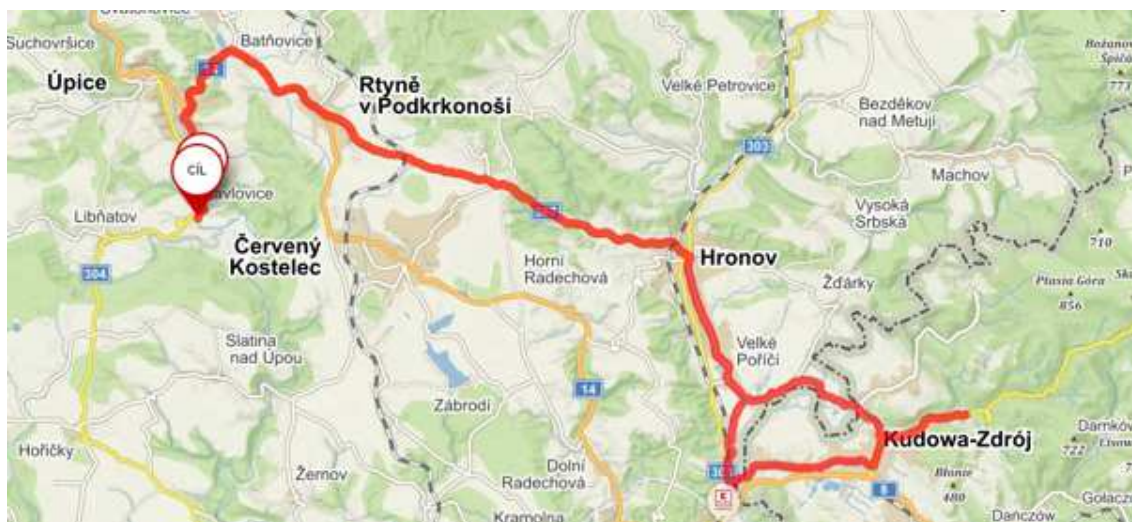
Od Hanky Čáповé, kde se předávaly nové dresy (viz. foto) na které nám přispěl i Sokol Havlovice jsme vyrazili po nové cyklostezce do Úpice. Tady nás pro zdravotní obtíže opouští Alena Kollertová. Pak pokračujeme státní silnicí I/14 směrem na Rtyni v Podkrkonoší. Před náměstím odbočujeme doleva na „Cestu osvobození“ směrem na Odolov. U křižovatky s cyklotrasou 4094 nás opouští Hanka Čáповá (koleno) a Irča Hejnová (rozloučení školního personálu ZŠ a MŠ Havlovice). Za železniční stanicí Rtyně v Podkrkonoší i Mirka Stoklásková – rozpletlo se jí přední kolo po karambolu Radka Hejny. Ostatní s vypětím všech sil překonáváme převýšení 188 m a dorážíme do Odolova. Odtud se vydáváme po zelené k Pěchotnímu srubu T-S 26. Zde zanecháváme Petra Hejnu a pokračujeme ke Kryštofovým kamenům (posledních 50 m pěšky). Zpět se vracíme ke srubu T-S 26. Petr už tu není, tak VP absolvujeme bez něj. Vzhledem k vedru a včerejšímu dešti zkracujeme zpáteční cestu na asfalt přes Strážkovice, Petrovice, Malé a Velké Svatoňovice a Úpici. Končíme obligátně při občerstvení na Sportovním areálu TJ Sokol Havlovice, kde se setkáváme s Hankou, Mirkou a Irčou. 26 km.

07. 07. 2022 – celodenní výlet

Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Hejna Petr, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka a Žatecký Roman vyrazili na projížďku, na které, (vzhledem ke svátkům 5. a 6. 7.), jsme se domluvili minule, ale počasí nám do toho hodilo vidle a tak vyrážíme až dnes.

Tradičně od havlovického vodníka na výlet za pstruhy do Polska – máme na výběr tři trasy, ale vzhledem k hrozícímu dešti zbyla jediná: přes Popluží do Úpice, dále 1/14 přes Batňovice do Rtně v Podkrkonoší, zde uhýbáme na komunikaci II/267 s menším provozem a stále do kopce až na křižovatku v Horním Kostelci. Konečně chvíli z kopce přes Zbečník do Hronova. Za mostem odbočujeme doprava a po Husově třídě kolem hospody U Foxe (zavřeno) a hostince U Hanušů (zavřeno) se dostáváme na cyklostezku 22. Začíná trochu krápat a tak pod přístřeškem vložíme VP. Přestalo krápat a tak v klidu pokračujeme a pak odbočujeme na cyklostezku 4095, překračujeme hranice a za chvíli jsme v Kudowě Zdróji. Ještě krátce jedeme po II/387 na Karlów a jsme na místě. Opět začíná krápat a tak se schováváme po přístřeškem, objednáme si pstruhy (můžeme si jev i ulovit, ale neberou) a debužírujeme. Po kontrole mobilů (pochopitelně jen počasí) urychleně vyrážíme k domovu - tentokrát přes malou Čermnou do Hronova a po stejné cestě domů. (v 15,¹⁵ hodin jsme v Havovicích) 57 km.

14. 07. 2022

Filipová Soňa, Hejna Petr, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mírka, Vojtíšek Petr, Vojtíškoví Milena a Žatecký Roman vyrazili na projížďku Soni Filipové.

Tradičně od havlovického vodníka vyjíždíme přes Libňatov na křižovatku v Křižanově. Pokračujeme přes Mečov na Končiny do kurníku. Mělo být zavřeno, ale předchozí cyklisté dokázali majitele přemluvit k otevření, a tak jsme rádi zakotvili. Stále neprší a tak pokračujeme přes Slatinu nad Úpou do Litoboře, kde startuje každoroční „masakr motorovou pilou“.

Šlapeto, to nejsou jen najeté kilometry. Rádi na chvíli zastavíme a prohlédneme si rozpracované dřevěné sochy (vloni se kvůli kovidu „masakr“ nemohl konat).

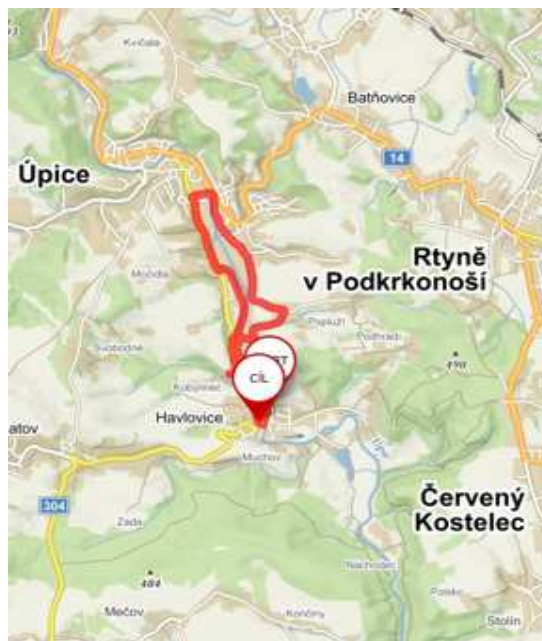

Dáme si ještě i VP a pak pokračujeme přes Hoříčky domů. Zakotvíme na hřišti v Havlovicích a čekáme, až konečně začne opravdu pršet a pak teprve jedeme domů 22 km.

21. 07. 2022

Čáповá Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Milena a jako hosté Forejtník Eda, Forejtníková Jana.

Počasí, že by psa nevyhnal (potily by se mu i uši) a tak jsme Mírce povolili jen trasu pro starší a pokročilé: od havlovického vodníka, první zastávka byla hned U lávky na zmrzce (slaný karamel a merunka-mnam, Radek měl pivko). Cestou do Úpice nás málem sejmulo lesácké auto se dřevem, nad Jutou měla Mirka VP, pokračovali jsme ke kapličky, kde vyšvihnul Pěťa Vojtíšek z kola parakotoul (ohlídl se za kamarádem na stavbě a zachytil ho plot (sešitá ruka, viz foto), zakončení s dojídním masa na zahradě u Luštinců. Najeto 8 km.

28. 07. 2022

Čápková Hana, Dibelková Hana, Kollertová Alena, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštinová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka.

Tradičně od havlovického vodníka kolem Jindry, před Šiškovnou doleva a přes Úpu, pak kolem chat na modrou a po ní až k hájovně Pod Boušínem a po žluté do Mstětína s VP nad Žebráckou roklí. Pak po asfaltu do Červeného Kostelce do nové cukrárny, kde si někteří dali zmrzku, někteří ledovou kávu, viz foto. Po zastávce jsme přes Olešnici dojeli do Červené Hory, ke Slatinskému mostu a do Havlovic na hřiště. Najeto 24 km

DOVOLENÁ 2022

Konečně rok bez kovidových restrikcí. A tak v sobotu 6.8.2022 – tradičně od Hejnových z Libňatova – po 150 km v autě (s přestávkou v Žamberku) jsme dorazili do Hotelu Colchi ve Střelcích. Zbytek dne, kromě jízdy samotné, se odehrál při ubytování (výborné), uložení kol (špatné, kolárna neexistuje, a tak je část kol pod schody, ostatní v autech) a rekognoskaci Střelců (součást vlastního města Uničova) a nejbližšího okolí.

Uničov je jedno ze sedmi moravských královských měst, ležící na přechodu Hané, Hrubého a Nízkého Jeseníku. Jádrem oblasti je povodí řeky Oskavy. Na jih je kraj otevřen k řece Moravě, od které jej odděluje lužní les Doubrava. Z ostatních stran je obklopen podhůřím Jeseníků. O dávném osídlení svědčí četné archeologické nálezy, např. objev pravěké železářské huti u Želechovic.

Uničov byl založen kolem roku 1213 moravským markrabětem Vladislavem Jindřichem, což v roce 1223 potvrdil jeho bratr a král Přemysl Otakar I. Uničov má nejstarší městskou listinu na území Čech a Moravy. Privilegia města, jež přijalo tzv. právo magdeburské, dále rozšířil roku 1234 panovník o právo mílové, soudu, hrdební, ale zejména právo horní. S Uničovem se počítalo jako se střediskem těžby rud a drahých kovů. Očekávání se však zcela nenaplnila. Ložiska rud nebyla dosti vydatná a pozornost panovníků se proto soustředila na výnosnější lokality - Jihlavu a Kutnou Horu. Roku 1327 zaznamenáváme rozvoj obchodu a řemesel hlavně podle hmotného důkazu, tj. hradeb, jimiž se také zvýšila bezpečnost města i okolí. Uničov se stal důležitým obchodním a strategickým centrem při cestách z východu do Prahy. Uničovští kupci měli při transitu cizích kupců přes město možnost nakoupit od nich zboží. Jak Karel IV., tak markrabě Jošt usnadňovali uničovským měšťanům obchodování.

Rozhodujícím činitelem ve městě byli němečtí kolonisté, kteří se do kraje dostali při první a druhé německé kolonizaci za Přemyslovců a Lucemburků. Správu města ovládali až do husitských válek. Roku 1422 obsadil město litevský kníže Zikmund Korybutovič, "dožádaný král český", jehož husité zamýšleli učinit novým panovníkem. Korybut zlikvidoval dosud německou správu Uničova a ve farním kostele zavedl "velebnů svátost pod obojí způsobu". Město se počestilo a na několik let se stalo jednou z významných bašt husitství na Moravě. Po vítězství Jiřího z Poděbrad byli Němci vyhnáni a jejich majetek byl zabaven. Jiří z Poděbrad město osobně navštívil ve dnech 31. března - 1. dubna 1469 a upevnil jeho českou správu. 4. dubna odměnil měšťany za prokázanou věrnost a udělil městu velké privilegium, v němž stanovil, že Uničov navždy zůstane královským městem a majetek vyhnaných Němců připadne městu. Současně potvrdil i stávající uničovské výsady.

Uničov zachoval věrnost i králi Vladislavu Jagellonskému, který potvrdil městu dosavadní výsady a udělil městu i další práva. Roku 1479 odstoupil Vladislav Moravu společně se Slezskem a Lužicemi uherskému králi Matyáši Korvínovi. Matyáš přijal Uničov do poddanství 25. července 1479, přičemž městu velkoryse prominul jeho vzpurnou minulost, kdy proti němu bojovalo na straně Jiřího z Poděbrad, a dokonce mu potvrdil všechna předchozí privilegia.

Až do Bílé Hory prožívalo město období hospodářského rozkvětu a zachovalo si výhradně český ráz. Za "účast" na stavovském povstání bylo městu roku 1622 odňato privilegium královského města a do svého vlastnictví jej jako léno od panovníka převzal rod Lichtenštejnů. Roku 1629 se měšťané proti testu odvolali a požádali o nové prošetření. Královská kancelář záležitost prozkoumala a roku 1632 bylo město od rozsudku osvobozeno.

Roku 1642 vtrhlo na Moravu **švédské vojsko** a po šestidenním odporu 18. června Uničov podlehl přesile. Další rána postihla Uničov 2. června 1643, kdy **velký požár** zničil většinu města i s předměstím. Švédové zůstali v Uničově až do konce války a odešli teprve roku 1650. Následky švédské okupace a požáru pociťovalo město ještě dlouhá léta. Někdejší sláva byla nenávratně pryč, obchod stagnoval a hospodářské potíže město řešilo rozprodáváním majetku.

Nejvýznamnějším okamžikem v ospalém životě venkovského městečka se roku 1770 stalo **setkání rakouského císaře Josefa II. s pruským králem Fridrichem II.** Uničov se stal v týdnu od 31. srpna do 7. září pomyslným centrem habsburské monarchie.

V roce 1850 se uzavírá historie Uničova jako královského města. Změny vyvolané **revolučním rokem 1848** znamenaly pro město odnětí královských privilegií a další provincionalizaci. Hospodářský i politický význam Uničova v rámci monarchie se stal zcela nepatrným.

Největší zlom v historii Uničova nastal **po skončení druhé světové války**. Německé obyvatelstvo bylo odsunuto, národnostní charakter města se proměnil. V roce 1948 začala **výstavba gigantického strojírenského závodu**, který potřeboval nové zaměstnance. Přibývalo obyvatel, rostla sídliště, školy, domy, Uničov se rozrůstal. Obyvatelé dostali moderní kino, fotbalový i zimní stadion, koupaliště, minigolf. Zelenou měly sportovní i kulturní aktivity.

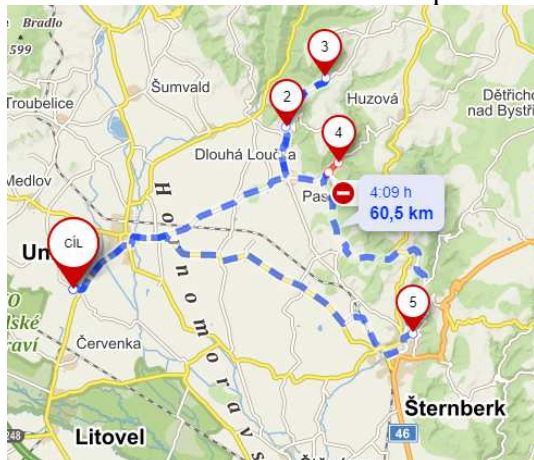
Svou tvář město výrazně změnilo **v posledních letech** - opravené fasády domů, restaurované památky a moderní infrastruktura činí z Uničova **atraktivní město 21. století**.

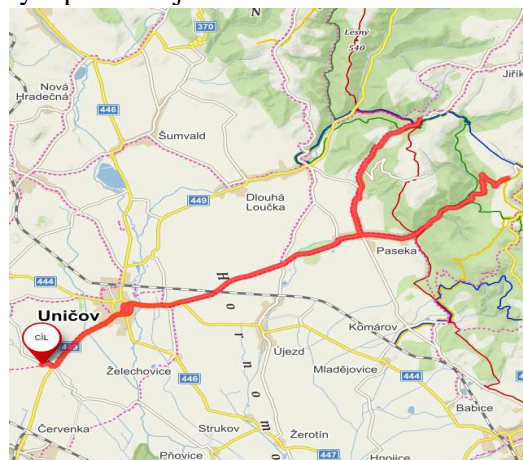
07. 08. 2022

Čápová Hana, Dibelková Hana, Forejtník Eda, Foretníková Jana, Hejna Petr, Hejnová Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman a Žatecká Hana.

Po snídani vyrážíme na první cyklovýlet od Hotelu Colchi ve Střelcích. dle plánu:

Skutečnost však, tak jak to obvykle bývá byla poněkud jiná:

Ze Střelice do Uničova vede krásná cyklostezka mimo těleso silnice. V Uničově dtto, jen se změnil povrch – asfalt vyměnila betonová dlažba. Za Uničovem skončila idylka, stoupání 0,5° je příjemné, ale neustálý „Terezín“ (protivítr) nám dává zabrat. Od Paseky navíc začíná stoupání a tak přestávka s prohlídkou soukromého Arboreta Makču Pikču přišla rozhodně vhod.

Soukromé arboretum Makču Pikču založil roku 2008 Ing. Radim Slabý, který je znám svými neobvyklými realizacemi zahrad. Zahrada s velkým převýšením a umístěná v přírodě vznikla v místě bývalého lomu, který byl zavezen slévárenskými písky a jiným odpadem. Procházka po terasách nabízí pohled na nepřeberné množství skalniček, dřevin, kaktusů, travin a jezírko s okrasnými rybami. Nádherný je i výhled na rovinu Hornomoravského úvalu. Arboretum je cca 1 km od hradu Sovinec a jeho brány se otevírají vždy na jaře.

Od arboreta (viz. „2“) se stoupání mění na holý boj o život. Ale nakonec jsme hrad Sovinec (viz. „3“) dobyli. Nicméně hlad po jízdě do kopce byl tak veliký, že jsme vynechali prohlídku a dali si raději oběd.

Pro zvědavce dáváme alespoň popis.

Gotický hrad založili bratři Pavel a Vok ze Sovince před rokem 1332. Na přelomu 15. a 16. století byl rozšířen vnitřní palác a postaveny hospodářské budovy. Po roce 1543 nechali páni z Boskovic hrad renesančně upravit. Z této doby pochází např. polygonální bašta Remter nebo opevnění zvané Kočičí hlava.

Teprve dobytí hradu Dány v roce 1626 dalo podnět k vybudování nejrozsáhlejšího systému opevnění u nás. Navzdory tomu byl ale v roce 1643 znovu obsazen a poničen Švédy. V letech 1623-1939 vlastnil hrad Řád německých rytířů. Během 2. světové války obsadil hrad wehrmacht a do roku 1942 zde byl zajatecký tábor pro francouzské důstojníky. Na konci 2. světové války hrad vyhořel. V roce 1951 začala jeho pozvolná rekonstrukce.

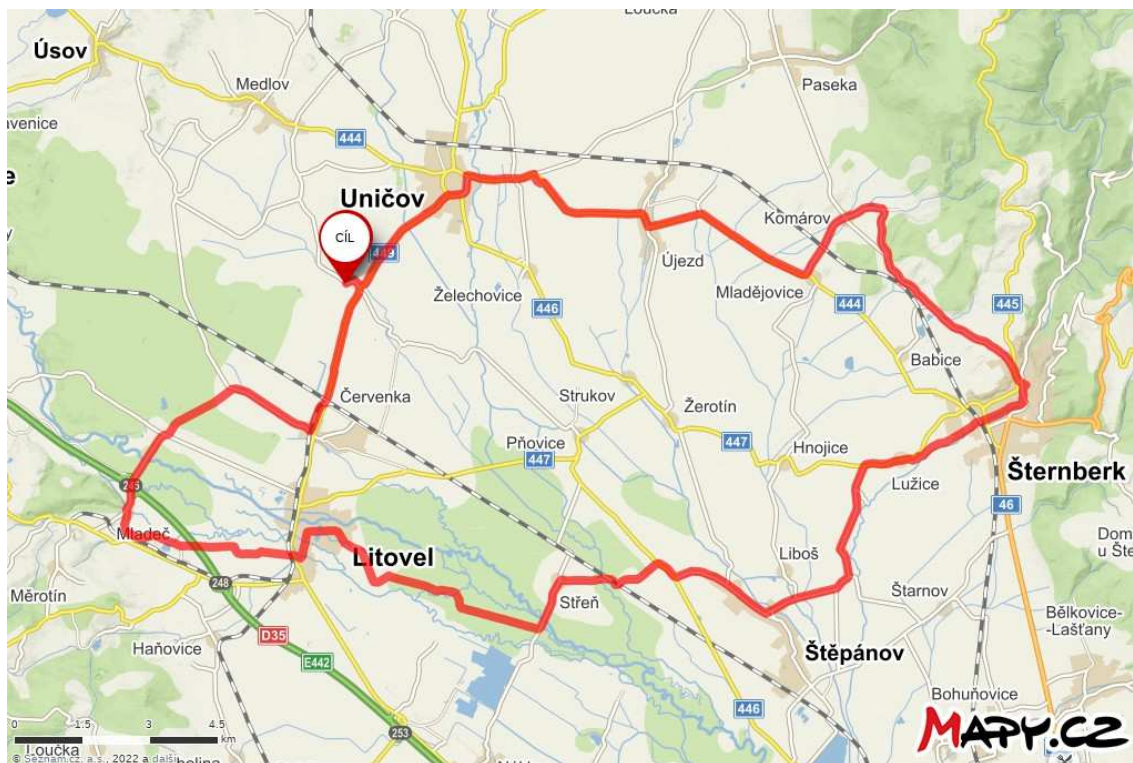

Cesta zpět do Paseky byl jeden supr sešup. V centru obce se oddělila Hanka a Roman Žatečtí a Hanka a Petr Hejnovi – jeli napřed ke Kulhavé koze. Zbytek týmu (větší) se lesní cestou vydal k Paseckému vodopádu (viz. „4“). Maličko jsme zakufrovali a tak okružní cestu ke hradu Šternberk (viz. „5“). jsme přesunuli na „ažpak“ a vzali jsme za vděk zpáteční cestou ke Kulhavé koze a posléze domů. Najeto 51 km

08. 08. 2022

Čápová Hana, Dibelková Hana, Forejtník Eda, Foretníková Jana, Hejna Petr, Hejnová Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka a Žatecký Roman.

Po snídani a ranní poradě jsme se rozhodli dokončit včerejší plán. Většinou po cyklostezkách Ze Střelice do Uničova, přes Brníčko, Újezd, Mladějovice, Komárov, Řídeč a Krakořice do Šternberka.

Město Šternberk leží na předělu Hané a úpatí Nízkého Jeseníku. Severní a východní část města je velmi kopcovitá a směrem k jihu přechází do roviny Hornomoravského úvalu. Středem města protéká řeka Sítka. Nejstarší zmínka o Šternberku jako městu pochází z roku 1296. Budovatelé města navázali pravděpodobně na starší podhradní osídlení gotického hradu, založeného někdy mezi lety 1253 a 1269 pány ze Šternberka.

Město bylo v 16. a 17. století osídleno přistěhovalci z Německa a Slezska, kteří mu vtiskli německý ráz. Osud města ovlivnil v průběhu 20. století odsun německého obyvatelstva v roce 1945 a rozvoj přesného strojírenství v poválečné době.

Zde nejdříve pauza na kávu a pivo (možná i nealko), pak pěší prohlídka města, kláštera a hradu. Hrad Šternberk založil v polovině 13. století pravděpodobně Zdeslav z Chlumce a ze Šternberka, příslušník starého českého šlechtického rodu. První písemný záznam najdeme v listině z roku 1269. Dokument zároveň vymezoval hranice šternberského panství a kláštera Hradisko. Z obranného sídla byl hrad v 70. letech 14. století přestavován a rozšířen. Biskup Albert II. ze Šternberka, významný církevní hodnostář a vlivný diplomat, využíval hrad jako svou rezidenci. Pozornost biskupa se upírala především ke kapli, kterou nechal vyzdobit ve stylu panujícím tehdy na dvoře Karla IV. Během prohlídky vás překvapí členitost hradu a jeho velká rozloha a bohatá výzdoba od gotiky až po secesi.

V 16. století proběhla díky rodu Berků z Dubé a Lipé renesanční rekonstrukce hradu. Po rozsáhlém požáru byl hrad přestavbou rozšířen o renesanční křídlo s „Vizitkovým sálem“ a s unikátními hráňovými klenbami. Berkové také zasáhli do života v podhradí, v němž nechali vybudovat systém hospodářských a správních budov.

Historie hradu Šternberka je bezprostředně spjata s rodem Šternberků i s pohnutými chvílemi českých dějin – s husitskými válkami, s potomky českého krále Jiřího z Poděbrad, s knížaty z Minstrberka i s třicetiletou válkou, během které město i hrad značně utrpěly.

Kolem roku 1699 koupil sídlo kníže Jan Adam Ondřej z Lichtenštejna. V držení jeho rodu zůstal hrad až do roku 1945. Hrad nebyl dlouhou dobu užíván a chátral. Teprve v roce 1886 bylo rozhodnuto o jeho generální rekonstrukci podle projektu vídeňského architekta Karla Gandolpha Kaysera v duchu romantického historismu. Vzniklo luxusní sídlo splňující požadavky moderního aristokrata Jana II., který postupně vybavil své sídlo historickým mobiliářem, obrazy, nábytkem, plastikami, gobelíny.

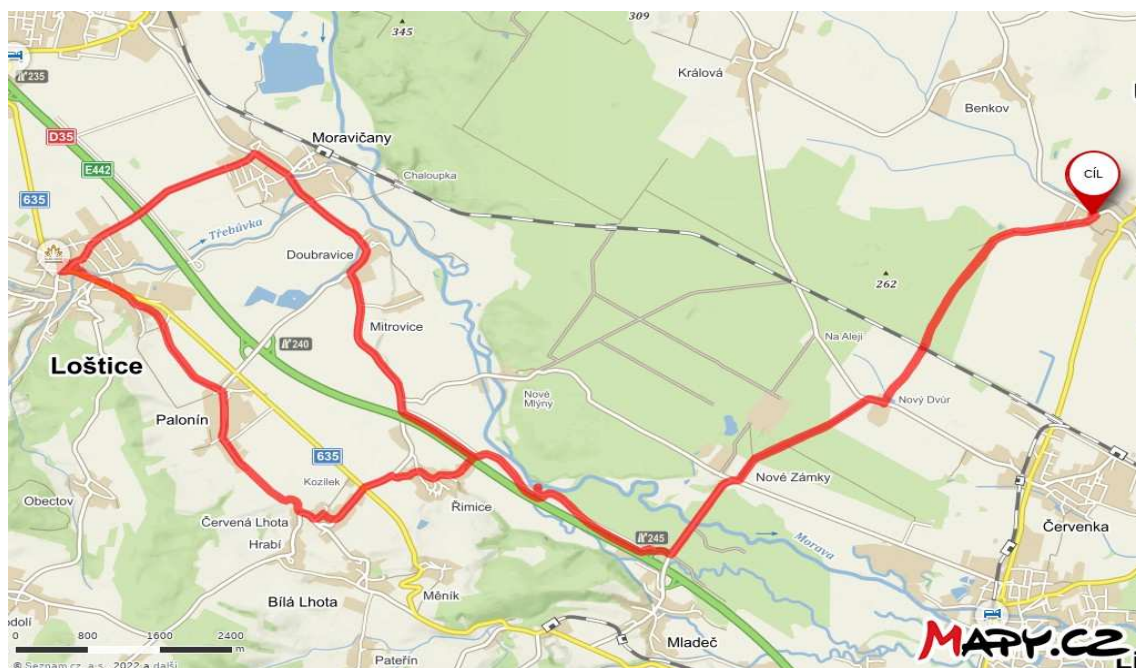
Je hezky, domů je to z kopce a po větru a tak přes Lužici a Moravskou Huzovou do Štěpánova. Zde zjišťujeme, že nakrmit na Moravě ducha není problém, i zde mají kino a dva kostely, ale žádnou restauraci. Tak nakonec bereme za vděk Potravinami „Můj obchod“ se zmrzlinovým kioskem na nakoupíme (a sníme) něco málo k pozdnímu obědu. Pokračujeme pře CHKO Litovelské Pomoraví do Litovle. Poslední přestávku děláme u Palachova gymnázia. Domů pak jedeme přes Mladeč, Nový Dvůr a Červenku.

Najeto 61 km

09. 08. 2022

Čáповá Hana, Dibelková Hana, Forejtník Eda, Foretníková Jana, Hejna Petr, Hejnová Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav a Stoklásková Mirka.

Po snídani a ranní poradě jsme se rozhodli, že navštívíme muzeum tvarůžků v Lošticích. A tak jsme vyrazili přes Nový Dvůr, Nové Zámky, Nové Mlýny, Mitrovice, Doubravice a Moravičany na náměstí v Lošticích do Muzea olomouckých tvarůžků. (Cestou jsme spravili Mirce kolo). *Muzeum bylo otevřeno v roce 1994 v místě původní výroby tvarůžků, ale protože už prostory nebyly dostačující, bylo v roce 2014 slavnostně otevřeno nové muzeum. V moderním prostředí si mohou návštěvníci prohlédnout poutavou expozici věnovanou historii výroby Olomouckých tvarůžků. Během roku se zde konají další kulturní akce - výstavy a koncerty.*

Po prohlídce, ochutnávce tvarůžkových specialit (včetně zmrzliny) v Restauraci u rytíře se vracíme přes Palonín, Červenou Lhotu a Řimice (s nádherným pravoslavným kostelem z let 1933-34 vystavěným podle návrhu duchovního otce Andreje Kolomackého z Podkarpatské Rusi). A opět přes Nové Zámky a Nový Důr s fantastickou farmou s občerstvením Doubravský dvůr. Najeto 36 km

Hanka a Roman Žatečtí vyrazili (tentokrát autem oslavit svátek a výročí svatby) a z Muzea olomouckých tvarůžků pokračovali na hrad Bouzov a historický areál Bouzov, navíc stihli i turnaj rytířů na koních. *Původní hrad byl založen na přelomu 13. a 14. století. V průběhu třicetileté války sloužil jako císařská pevnost a vězení pro švédské zajatce. V roce 1696 se majiteli stal řád německých rytířů, kteří hrad vlastnili až do roku 1939. Ti mu také pseudogotickou přestavbou vtiskli v letech 1895-1910 současnou podobu. Romantický vzhled hradu také okouzli filmaře, kteří zde natáčeli např. pohádky O princezně Jasněnce a létajícím ševci nebo Princezna Fantaghiro.*

V Historickém areálu Bouzov je umístěna dřevěná stavba v podobě Trojského koně. Vnitřek je přístupný a je v něm umístěna výstava historických kreseb. Lze vystoupat až do hlavy ve výšce 14 m, takže slouží i jako netradiční rozhledna.

Cestu domů si okořenili ještě návštěvou Mladečských jeskyní.

Labyrint chodeb Mladečských jeskyní se nachází poblíž obce Mladeč. Jeskyně byly znovu objeveny v 19. století a jedná se o archeologicky velmi významnou lokalitu. Jeskyně jsou také zimovištěm několika druhů netopýrů a vrápenců, mezi nimiž početně dominuje vrápenec malý a významným je i netopýr brvitý.

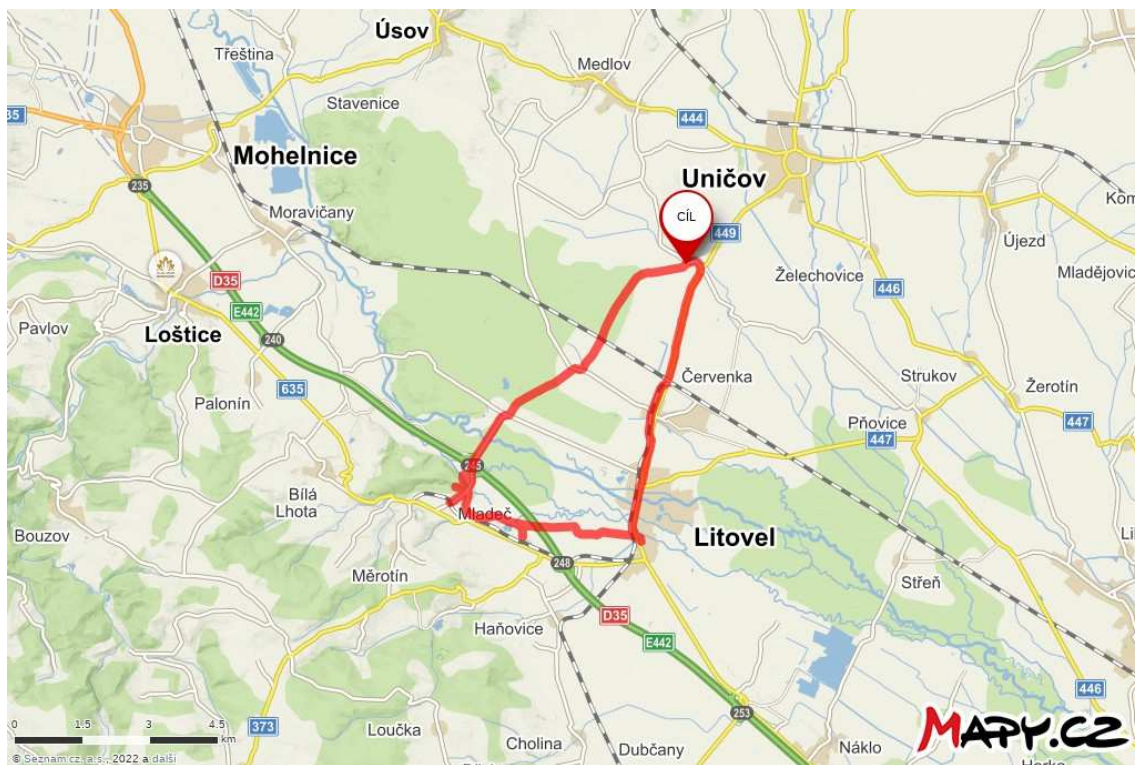

10. 08. 2022

Čáповá Hana, Díbelková Hana, Forejtník Eda, Forejtníková Jana, Hejna Petr, Hejnová Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Žatecká Hana a Žatecký Roman.

Po 12-té hodině by měla být volná exkurze pivovaru Litovel. Musíme proto někam předtím vyjet na kratší vyjížd'ku. Tak jedeme do Mladečských jeskyní.

Ráno se začalo hned něco kazit, nejprve měl Roman prázdné přední kolo – naštěstí po vodní lázni se zjistilo, že je jen někým vypuštěno, a tak s menším zpožděním vyrážíme. Po cestě začala zlobit navigace, nicméně do jeskyní přijíždíme (přitom jedna třetina „účastníků zájezdu“ zakufrovala). Po prohlídce (poloviční účast) pokračujeme, tentokrát po turistické trase (modré) k Čertovu mostu a jeskyni Podkova. Část trasy byla více než turistická – kola jsme museli vodit a místy i přenášet.

Podle pověsti je most dílem čerta, který pomáhal vyhrát sázku jednomu ze dvou sousedů který tvrdil, že ho sám stihne postavit za 24 hodin. Ve skutečnosti ale dvě skaliska spojili kamenným mostem Lichtenštejnové při krajinářských úpravách vrchu Třesín v 19. století.

Jeskyni je možné projít chodbou, která má tvar podkovy. Ta vznikla na začátku 19. století za Lichtenštejnů propojením dvou slepých chodeb. Konce chodby jsou od sebe vzdáleny 28 metrů. V zimním období (od listopadu do březnu) je jeskyně uzavřená mříží z důvodu ochrany zimujících netopýrů. Tím jsme utratili čas a mohli jsme vyrazit do Litovle do pivovaru.

V Litovli má pivovarnictví bohatou historii a sahá až do 13. století. Současný pivovar vyrábí klasicky vařené české pivo už od roku 1893.

Minipivovar používají sládky při zkoušení nových postupů a chutí, které nabídnou milovníkům litovelského piva. Využívají dvě varné nádoby s objemem pouhých 250 litrů, což je stokrát méně, než má velká litovelská varna. V těchto prostorách mohou návštěvníci pod dohledem sládků uvařit vlastní pivo dle své chuti. To vznikne stejným způsobem jako při klasické výrobě, tedy vařením, kvašením a konečně zráním, které celý proces uzavírá. Celou výrobu piva je tak možné zažít a sledovat na několika málo metrech. Pro návštěvníky je připraveno několik osvědčených receptur, mohou však zkusit vytvořit svou vlastní chuť nebo vyzkoušet například starý rodinný recept.

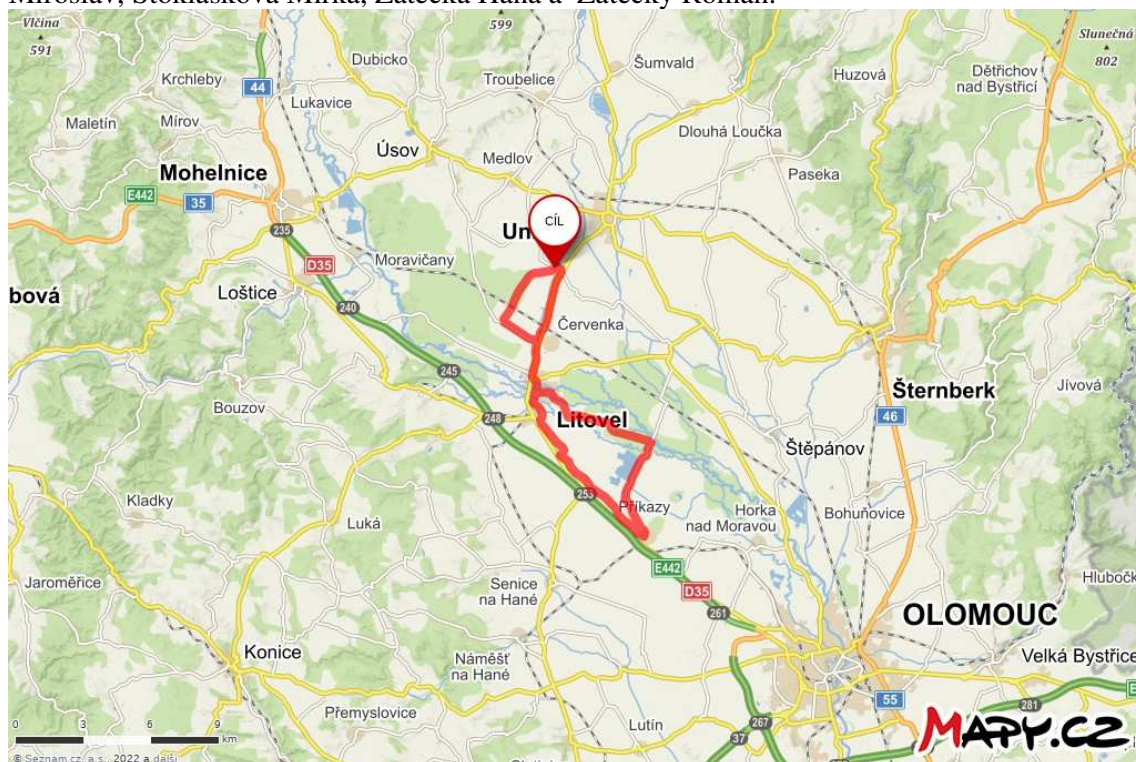

Ředitel nebyl přítomen, náměstek měl dovolenou, sekretářka ředitele právě odešla, a tak v pivovaru již nebyl nikdo, kdo by prohlídku zařídil – tak z ní sešlo. (Výše umístěnou fotku jsme si museli vyguglit).

Vrátili jsme se do Sobáčova (soukromý penzion u rybníka se sportovním areálem) na oběd. Alespoň, že ten stál za to. Nasycení a trochu uklidnění jsme se vrátili do hotelu Colchi ve Střelcích. Najeto 30 km.

11. 08. 2022

Čáповá Hana, Dibelková Hana, Forejtník Eda, Foretníková Jana, Hejna Petr, Hejnová Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Žatecká Hana a Žatecký Roman.

Ráno sice chybělo slunce, ale včera jsme se rozhodli, že se pojedeme vykoupat do pískovny Náklo – a plány se mají plnit – tak jedeme. Již známou cyklostezkou do Litovle a pak přes Rozvadovice a Unčovice do Přikaz (s Kaplí sv. Cyrila a Metoděje) *vystavěnou v letech 1924-26 podle návrhu brněnského arch. Götlichera příkazským stavitelem Josefem Brachem. V letech 1985-92 prošla kaple generální opravou. Současně je památníkem obětí světových válek.*

Po krátké přestávce pokračujeme do kulturního cíle dnešního výjezdu – do skanzenu „Hanáckého muzea v přírodě“. *Skanzen tvoří soubor hliněných lidových staveb. Skládá se ze čtyř špaletových stodol a kompletního hanáckého statku s obytnou a hospodářskou částí z roku 1875 a zahradou s tradičními druhy ovocných stromů. Pravidelné pořádání tématických akcí v průběhu celého roku. První expozice skanzenu byla otevřena v roce 1990. Od 11. 12. 2018 je skanzen součástí Národního muzea v přírodě.* Po prohlídce (s fantastickým výkladem paní průvodkyně) pokračujeme, tentokrát do sportovního cíle – do pískovny Náklo.

Zatopená pískovna o rozloze 100 ha je známá svojí velmi čistou vodou, dají se zde provozovat různé druhy vodních sportů včetně motorových. Místo ke koupání mezi městy Litovel a Olomouc. Probíhá zde stále těžba písku, nicméně koupání je povoleno na vymezených místech. Voda je čistá.

Po koupeli tří statečných (Mirka, Věrka a Roman) jsme vrátili do hotelu Colchi ve Střelcích již známou cyklotrasou 6235. Najeto 37 km.

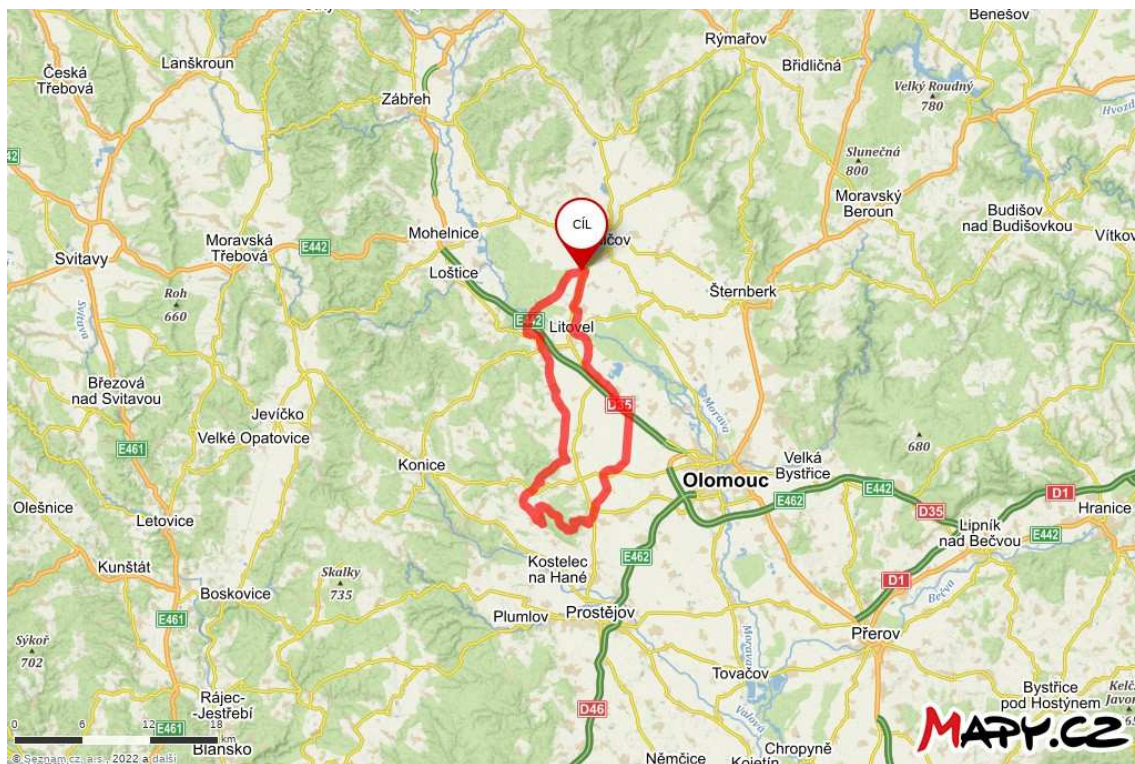
12. 08. 2022

Pátek na každé dovolené je volný program:

Čápková Hana, Dibelková Hana, Stoklásková Mirka – vyjeli na kolech do Litovle na náměstí na radniční věž,

Hejna Radek, Hejnová Irena, Hejna Petr, Hejnová Hana – vyjeli na kolech ke Kulhavé koze na náměstí v Uničově,

Luštinec Láďa, Luštincová Věra – vyjeli na kolech, Forejtník Eda, Foretníková Jana, Stará Milada, Starý Miroslav – vyrazili autem do Čech pod Kosířem do zámku, do Muzea hasičů a Muzea kočárů a na rozhledny Velký Kosíř a Čechy pod Kosířem.

Žatecká Hana, Žatecký Roman – vyrazili autem do Litovle, aby si znovu prošla svým dětstvím, které strávila právě v Litovli.

